

SREČANJE S ČAROVNICO

Prebrala sem celo knjigo o čarovnicah in izvedela, kako izgledajo ter kako te zvabijo v svoje kremplje.

Bilo je že dolgo, ampak prav dobro se spomnim, kako sem srečala svojo prvo. Nekega dne sem se igrala zunaj na snegu, ko je prišla mimo po cesti sumljiva gospa. Ošinila me je s svojim hladnim pogledom in takoj sem vedela, da je na tej ženski nekaj čudnega. Počasi se mi je začela približevati. Dobila sem res neprijeten občutek strahu. Stekla sem stran, se skrila v senco majhne lope in opazovala, kaj tista ženska počne. Gospa se je ustavila sredi dvorišča, privzdignila glavo in začela glasno vohati. Razmišljala sem, ali naj se predam in se ji vržem pod kremplje, ali naj glasno začnem klicati na pomoč, ali pa naj se tiho splazim na drugo stran lope ter jo pobrišem. Ko sem pokukala izza vogala, je ni bilo nikjer več. Oddahnila sem si in se obrnila, da bi odšla domov, a ko sem se obrnila, je nad mano stala tista strašljiva gospa, ki je bila gotovo čarovnica. Na ves glas sem zakričala in začela teči kot brezglava kokoš. Očitno je čarovnica ugotovila, da vem za njeno skrivnost, saj se ni nič več pretvarjala. Kot blisk se je zagnala vame in jaz sem vedela, da ne morem nič več. Imela me je že v svojih krempljih, ko se je nedaleč stran oglasila moja

mama in me klicala na večerjo. Ko je čarovnica zaslutila, da jo mama opazuje, me je izpustila in izginila za lopo. Po večerji sem odšla v svojo sobo in še enkrat preverila pomembne podatke o čarovnicah ter ugotovila, da sem jo prav zares srečala.

Ko sem svoji družini razlagala, kaj se je zgodilo, mi gotovo ni nihče verjel. Sicer pa je vseeno, saj je važno to, da pravo zgodbo vem jaz.